

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

МАТЕРІАЛИ
студентської наукової конференції

16-17 травня 2024 року

Том I

Полтава

Редакційна колегія:

Олег Горб, проректор з науково-педагогічної, наукової роботи, доцент;

Станіслав Ковальчук, голова Ради молодих вчених, професор кафедри будівництва та професійної освіти, професор;

Ігор Коломак, заступник голови Ради молодих вчених, доцент кафедри нормальної і патологічної анатомії та фізіології тварин, доцент;

Олександр Безкровний, декан факультету обліку та фінансів, доцент;

Олександра Біловод, декан інженерно-технологічного факультету, доцент;

Дмитро Дячков, директор навчально-наукового інституту економіки, управління, права та інформаційних технологій, професор

Сергій Кулинич, декан факультету ветеринарної медицини, професор

Микола Маренич, директор навчально-наукового інституту агротехнологій, селекції та екології, професор

Анатолій Шостя, декан факультету технологій тваринництва та продовольства, старший науковий співробітник

Світлана Козина, завідувач інформаційно-консультаційного центру міжнародного методичного забезпечення

Віктор Радочін, начальник редакційно-видавничого відділу

Відповідальність за зміст і редакцію матеріалів несуть автори та наукові керівники.

Матеріали студентської наукової конференції Полтавського державного аграрного університету, 16-17 травня 2024 року. Том I. – Полтава: РВВ ПДАУ, 2024. – 225 с.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ НАВЧАЛЬНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ ЕКОНОМІКИ, УПРАВЛІННЯ, ПРАВА ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

А. С. Малашенко, Д. О. Яценко

ЕФЕКТИВНА СИСТЕМА МОТИВАЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА ЯК
ФУНДАМЕНТ ЙОГО КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ 4

К. С. Тараненко, В. Ю. Кунавцова

ЕФЕКТИВНІСТЬ МАРКЕТИНГОВОЇ ПОЛІТИКИ ПРИ УПРАВЛІННІ
ПІДПРИЄМСТВОМ..... 5

О. О. Васільєва, Ю. М. Колегаєва

УДОСКОНАЛЕННЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕРСОНАЛУ
ПІДПРИЄМСТВА 7

А. А. Кононенко, В. В. Гришко

ВПЛИВ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ НА ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ АГРАРНОГО
ПІДПРИЄМСТВА 9

Д. О. Гаркушка, В. М. Фесенко

УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ КОМЕРЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ
АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА 11

Ю. О. Гнітько, В. О. Бабич

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА ЯК ЧИННИК РИНКОВОГО
УСПІХУ ПІДПРИЄМСТВ..... 12

К. О. Орлюк, І. С. Поляк

УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИМИ ЗМІНАМИ ПІДПРИЄМСТВА
АГРОПРОДОВОЛЬЧОЇ СФЕРИ 13

М. О. Бзот

АНАЛІЗ ЕТАПІВ ПРОЄКТУВАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ..... 14

Р. С. Житнік, В. Р. Базилєв

АНАЛІЗ МОВ ПРОГРАМУВАННЯ ДЛЯ ІНТЕРАКТИВНИХ СИСТЕМ..... 16

І. О. Ковальова

АНАЛІЗ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ..... 18

М. О. Постолакi

АНАЛІЗ МЕТОДІВ КЛАСИФІКАЦІЇ МЕРЕЖЕВОГО ТРАФІКУ 20

Ю. С. Стеценко

ЛІДЕРСТВО В СИСТЕМІ ФУНКЦІОНУВАННЯ СУЧАСНОГО
ПІДПРИЄМСТВА 21

І. А. Галушко

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ГЕННО
МОДИФІКОВАНИХ ОРГАНІЗМІВ 23

8. Система контролю за особистістю. Тоталітарний режим встановлював систему повного контролю за особистістю громадян, включаючи масовий розвідувальний апарат, систему денонсацій, масову систему політичних та соціальних обмежень.

9. Поширення тоталітарного режиму в Україні, що ознаменувався великим терором, репресіями та загальним контролем над суспільством.

Тоталітарний режим в Україні, як і в інших країнах, відіграв значну роль у формуванні суспільства та життя людей. Він став причиною масових репресій, обмежень свободи та прав людини, дезінформації та маніпуляцій, а також величезних людських трагедій, таких як голодомори, депортації та інші форми насильства. Важливо зазначити, що тоталітарний режим не тільки пригнічував, але й спонукав людей до опору, боротьби за свої права та вищі цінності. Багато українців виявили мужність та сміливість у відстоюванні своїх переконань, захисті своєї культурної та національної ідентичності, тим самим допомагаючи зберегти духовну спадщину та майбутнє своєї нації.

Наслідки тоталітарних режимів в Україні відчуваються й досі, викликаючи не тільки втому від минулого, але й натхнення до пошуку правди, справедливості та свободи. Вивчення і розуміння цих подій є важливим для формування майбутнього та запобігання повторенню подібних трагедій.

Список використаних джерел

1. Людина в умовах тоталітаризму.

URL: https://old.novadoba.org.ua/sites/default/files/files/history_of_age/51.pdf

2. Попович М. В. Нарис історії культури України. Київ : «АртЕк», 1998. 728 с.

URL: <http://litopys.org.ua/popovych/narys36.htm>

УДК 321

ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІТИЧНОГО ЛІДЕРСТВА

В. Є. Оби́фіст

volodymyr.obyfist@st.pdau.edu.ua

Науковий керівник:

С. М. Приходько, к. політ. н., доц.

Реалії інформаційного суспільства зумовлюють формування принципово нових засад функціонування сфери політики. Насамперед це стосується її організаційних форм. Але сучасна політика суттєво ускладнилася. І відповідно змінилася функціональна роль усіх політичних акторів. Незважаючи на те, що у політиці провідну роль відіграють організаційні структури, особистісний фактор теж має значення. Просто його вплив на політичні процеси суттєво змінився. Також слід відзначити, що в межах політичних організацій працюють конкретні люди. І не просто працюють, а й очолюють їх. Тобто, у сучасній політиці одним із ключових акторів є політичний лідер. Але ця категорія зараз не має однозначного виміру. Сучасний політичний лідер є багатогранною постаттю. Слід розрізняти лідерів як очільників держави, уряду. Окремими різновидами є

парламентські та партійні лідери. Таке урізноманітнення статусу політичного лідера зумовлює визначення принципово нових засад реалізації ним своїх повноважень. Вдосконалення цього процесу передбачає відповідне інформаційно-технологічне забезпечення, яке має відповідати новим реаліям.

На сучасному політичному порядку денному стоїть актуальне питання визначення з метою подальшого практичного впровадження найбільш доцільних та ефективних інформаційно-технологічних засобів забезпечення комунікації між політичними лідерами та громадськістю. Реалізації цих цілей сприяє використання дослідницьких методів, серед яких найбільш значущими є структурно-функціональний метод для чіткого з'ясування ролі інформаційно-комунікативних технологій у процесі реалізації лідерства. Також доцільним є застосування теорії ігор для визначення оптимальної моделі взаємодії лідерів зі своїми послідовниками.

В сучасну політику повністю інтегрувалося таке явище як цифровізація. Воно означає суттєву трансформацію функціонування усіх сфер суспільної життєдіяльності. Політичної це стосується насамперед. В основі таких трансформацій лежить активне використання комп'ютерних технологій, мережі Інтернет у механізм політичних комунікацій. Причому технологічне вдосконалення відбувається досить оперативно. Спочатку таке забезпечення ґрунтувалося на створенні веб-сторінок з необхідною інформацією. Але досить швидко стало зрозуміло, що цього недостатньо. Потрібно постійно освіжати інформацію, а головне встановити постійно діючі засоби спілкування. У політичну практику почали впроваджуватися соціальні мережі. Інформаційно-комунікативний супровід політичного лідерства має на меті сприяння творенню необхідного для лідера іміджу та взаємодії з громадськістю.

Імідж сучасного політичного лідера – «це складний соціально-психологічний феномен, де окрім особистісних якостей, проявлених у його поведінці, представлено елементи образу, створеного засобами масової інформації, наділеного оцінкою позитивної /негативної конотації та донесено до свідомості потенційного електорату. Імідж є своєрідним конструктом, схемою, у якій пені якості перебільшені та виділені, а наявні, водночас, лакуни, дають можливість, охопивши стереотипний зміст, домислити його до цілого, наповнити емоційними переживаннями» [2, с. 184]. Імідж полягає у заміні глибинного портрету політика знаковим замінником, який відображає його основні риси.

«Протягом останніх років соціальні медіа все активніше використовуються у політичній комунікації як громадянами, так і політичними інститутами. Можна з упевненістю стверджувати, що сьогодні саме ці нові майданчики обумовлюють розширення політичного дискурсу в інтернет-просторі. Серед їх об'єктивних переваг можна назвати уніфіковану та мінімалістичну архітектуру з низьким порогом входження, доступність, скорочення витрат на комунікативні акти та їх ретрансляцію, асинхронність, зменшення кількості шумів, що спотворюють повідомлення» [2, с. 186]. Політичні діячі, партії, державні структури завжди воліють до безпосередньої, немедійованої комунікації з громадянами, тому досить швидко (особливо в розвинених демократичних країнах) навчилися

використовувати канал соціальних медіа для самопрезентації, інформування, діалогу, отримання зворотного зв'язку, контролю, рекрутування та мобілізації електорату. Показовими є сплески їх інтернет-активності в періоди виборчих перегонів.

Сайти соціальних мереж дозволяють політику налагодити комунікацію з людьми, які мало цікавляться політичним процесом, тому що вони можуть стежити за його профілем у соціальній мережі так само, як за профілями своїх друзів і близьких. Крім того, політики, які регулярно спілкуються з аудиторією в соціальних мережах, сприймаються користувачами Інтернету позитивніше. Тим не менш, дискусійним залишається потенціал механізму конвертації цього онлайн-діалогу і кількості отриманих «лайків» у реальний політичний капітал і голоси виборців.

Інформаційна взаємодія, як істотний фактор формування іміджу політичного лідера, виявляється в рамках інформаційного підходу. «Сильна інформаційна взаємодія з потужними, розгалуженими інфопотоками формує особистість «ідеального» політичного лідера, який може трансформувати характер політичного життя адекватно потребам мас. Середня інформаційна взаємодія з нерозгалуженими інфопотоками формує особистість «реального» політичного лідера («менеджера», що управляє важелями влади, але не володіє тим впливом, яким він мав би володіти), який тільки частково відповідає суспільним потребам. Слабка інформаційна взаємодія з переважанням інфопотоку в один бік формує особистість «формального» політичного лідера, нездатного впливати на хід політичного життя, неадекватного потребам суспільства» [2, с. 189]. Управління інформаційною взаємодією як фактором формування особистості політичного лідера дозволить політичному лідеру ефективніше використовувати свою владу, а суспільство отримає в його особі владу, адекватну своїм потребам.

Під час організації роботи будь-якої урядової структури виникає безліч проблем, пов'язаних з побудовою інформаційних потоків, які потрібно «замкнути» на згаданий центр ухвалення рішень. «При цьому бажано врахувати, що інформування, скажімо, президента має бути таким, щоб він отримував справді найважливішу інформацію в необхідних для роботи обсягах. Але водночас не можна допустити, щоб він «захлинувся» в потоках несуттєвої інформації. Збирання, оброблення та інтерпретація інформації – найважливіші етапи, оскільки від вірогідності інформації залежить характер ухвалених рішень, а відтак – і ефективність управління будь-яким об'єктом» [1, с. 50-51].

Будуючи інформаційну мережу системи управління, насамперед треба потурбуватися про джерела соціальної інформації, які адекватно висвітлюватимуть процеси, що відбуваються в усіх сферах суспільного життя. Наприклад, у масштабах держави бажано налагодити систему інформування уряду з боку органів державної статистики, економіки, праці та соціальних питань, промисловості й сільського господарства, так званих силових структур, науково-дослідних установ, які фінансуються з бюджету.

Окрім згаданих (офіційних) джерел інформації, також бажано використовувати соціологічні та соціопсихологічні дослідження, аналіз

публікацій преси, повідомлень радіо й телебачення, листів і звернень до урядових структур громадян, їх спільнот і груп, суспільних і політичних організацій. Щоб підвищити вірогідність інформації, яка надходить до центру ухвалення, бажано мати якомога більше незалежних джерел інформації (не менше трьох) [1, с. 55]. Це дозволяє розширити банк інформації з питань, що розглядаються, сприяє формулюванню більшої кількості представлених альтернативних проектів рішень, а отже, підвищує вірогідність прийняття адекватних ситуації ухвал.

Отже, належний рівень інформаційно-комунікативного забезпечення є важливим і неодмінним чинником ефективної реалізації політичним лідером своїх функцій. Головним аспектом такого забезпечення є налагодження постійно діючої комунікації з громадськістю. Іншим напрямом є відстеження інформації з різних джерел. Тобто, інформацію слід диверсифікувати. Це підвищить рівень її достовірності та дасть змогу ухвалити виважене рішення.

Список використаних джерел:

1. Кочубей Л. Особливості сучасних інформаційно-комунікативних технологій в Україні. *Наукові записки. ІПіЕНД ім. І.Ф. Кураса НАН України*. 2017. Вип. 3. С. 44-70.

2. Політичне лідерство : навчальний посібник / В. А. Гапоненко, С. С. Бульбенюк, Н. М. Довганик та ін. Київ : КНЕУ, 2021. 324 с.

УДК 329(016.1 ЄС)

РЕГІОНАЛЬНІ ПАРТІЇ: ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОНТЕКСТ

А. М. Омельченко
anastasiia.omelchenko@st.pdau.edu.ua

Науковий керівник:
С. М. Приходько, к. політ. н., доц.

Формування різних типів політичних партій і партійних систем безпосереднім чином пов'язане з європейськими країнами. Розбудова цих політичних інститутів має достатньо тривалу історію. В європейських країнах партії формувалися за ідеологічною спрямованістю своїх програм та відображенням інтересів конкретних соціальних верств і груп. Провідними ідеологіями були консерватизм лібералізм, соціал-демократія. Пізніше певної популярності набув комунізм як радикальне крило лівої політичної течії. Застосування чітких ідеологічних критеріїв щодо визначення спрямованості політичних партій було доцільним в умовах жорсткого соціально-класового розмежування європейських соціумів. У розширеному контексті він був властивий для епохи індустріального суспільства.

Суспільний прогрес зумовив трансформацію системи суспільного виробництва. З'явилися принципово нові категорії виробників, власників. Збільшувалася питома вага виробництва послуг, наукомістких технологій. Ці процеси безпосередньо спричинили потребу трансформації політичної сфери. Одна з тенденцій пов'язана з розбудовою нового типу держави, в основі якої